

Milí přátelé,

přijměte srdečné pozdravení z Nového Dvoru. Škoda, že naše dny opět zahalila šedá obloha a na parapety bubnující dešťové kapky, které vystřídaly sněhové přeháňky a nezvykle **dlouhé zimní počasí**. Nicméně sluneční paprsky vykukují skrze oblohu čím dál častěji a osvobozují květy spoutané chladem.

A to na stromech, zahradách i pastvinách.

Naše životy tak dostávají **nový a radostnější rozměr**. S probouzejícím se jarem se v našich životech zakořeňují nové příležitosti a zážitky. A to především **během setkávání s blízkými**, od kterých byli mnozí z nás po dlouhou dobu odtrženi.

Vzájemná láska, přátelství a opora jsou v těchto nejistých mezních situacích pilíři, díky kterým můžeme postupovat na naší cestě kupředu a opět **prožívat radost namísto strachu, nejistoty a úzkosti**.

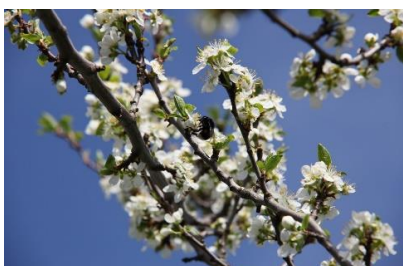
Právě teď je více než kdy jindy důležité naplnit naši každodennost **nadějí, podporou a vzájemnými úsměvy**, které vykouzlí na našich tvářích nejen přítomnost našich nejbližších, ale i třeba čtyřlístek vykukující ze zelené trávy nebo přilétávající vlaštovky, které si letos daly opravdu načas. Stejně jako jaro, které už se ale **zdá být na dosah**. A postupné rozvolnění, se kterým pomalu přichází do našich životů osobní setkávání a návštěvy **kulturních a zajímavých míst**, které obohacují naši každodennost.

Příroda se začíná probouzet

Jak vypadaly v našem klášteře dny po proběhlých **velikonočních svátcích**?

Ve dnech, předcházející slavnosti **Nanebevstoupení Páně**, jsme slavili liturgii Rogací. Během ní prosíme Boha o požehnání letošní úrody a lidské práce jako takové.

Právě v takových chvílích si uvědomujeme, že chléb získaný v potu tváře je Božím darem. A reflektujeme roli člověka, který by se **neměl stavět do pozice vládce** nad přírodou, ale pečovatele, jenž se stará o svěšené přírodní bohatství s láskou, pokorou, respektem a odpovědností. Den Rogací je současně i chvílí, kdy pamatujeme na všechny, kteří **ztratili práci, nemohou najít uplatnění nebo rozvíjet své schopnosti**.

Co všechno s sebou přináší obřad Rogací?

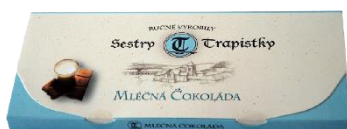
Typickým prvkem je **průvod za zpěvu litaní**. Na začátku mše svaté, hned po úvodu, vycházíme za tónů zpěvu z kostela. Vytváříme zmíněný průvod a procházíme velkou částí areálu kláštera a **navštěvujeme všechna místa**, kde pracujeme. Vykračujeme podél pastvin s ovce, míváme sklad dřeva a přípravnu dřevní štěpky, zahradu se vzorně vysázenými sazeničkami salátů a různými druhy zeleniny. **Procházíme i výrobnami** a zpět do kostela se vracíme po hrázi rybníku, jehož hladinu čeří malé rybky.

Tento **bezprostřední kontakt s přírodou** je skutečně výjimečným zážitkem. Kráčíme za vycházejícího slunce a ptačího zpěvu po trávě třpytící se rosou, která ovlažuje naše nohy v sandálech. Dopřejte si i v takovou **blahodárnou vycházku**, která vám dodá energii a na okamžik odtrhne od virtuálního světa, který se vkrádá do našich životů čím dál tím více. A připomene, že **není třeba toužit po tom**, aby nastala doba, kdy poručíme větru a dešti.

Potěšte druhé i sebe

Přibalte si na toulky přírodou chutnou čokoládu, která vám dodá energii. Vybrat si můžete oblíbenou mléčnou čokoládu či hořkou čokoládu s lískovými oříšky. Ta je skvělým společníkem i pro náročné chvíle, kdy se chystáte na **důležité zkoušky ve škole i zaměstnání**. Chcete potěšit své blízké? Pak jim udělejte radost čokoládou s kávou či pomerančem.

Ať už načerpáte energii procházkou, shledáním se svými blízkými, nebo ve společnosti čokoládové pochoutky, užijte si naplno **výjimečnost takových okamžiků**. Závěrem bych pro **povzbuzení do dalších dnů** citoval několik výstižných slov z homilie otce Josefa:

„Jsme povoláni k lásce, k radosti a k tomu, abychom nesli ovoce. Zkrátka jsme povoláni stát se svědky Naděje, která nemá nic společného s naivním optimismem, ale opírá se o důvěru, že v Bohu můžeme dosáhnout plnosti a pokoje.“

S přáním všeho dobrého,

o. Jiří, celerář opatství Nový Dvůr a jednatel společnosti Labora s.r.o.

